

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118218382
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118218382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z. S., H.. XX.XX.XXXX, C. X. XX, XXX XX X., o zaplatenie 2.491,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10.05.2019, č.k. 20Csp240/2018-68 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. g), k) a § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení od 01.04.2015 do 29.09.2015, § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzatvorili dňa 08.04.2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v zmluve je uvedené, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3 200,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 108. mesačných splátkach po 56,09 eura. V zmluve si strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 96,00 eur a ročnú úrokovú sadzbu vo výške 15,9 %. RPMN bola vo výške 18,42 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 16,16 %. Konečná splatnosť úveru bola dňa 27.03.2024.

4. Keďže posudzovaný právny vzťah je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, súd predmetnú zmluvu ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaný na základe zmluvy o

úvere reálne čerpal sumu 3 104, 00 eur (žalovanému bol automaticky stiahnutý poplatok 96,00 eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 3 200,00 eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj uvedený vôbec nebol. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. V zmysle ust. § 11 ods. 1 ZoSU sa poskytnutý spotrebiteľský úver žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), k) zákona č. 129/2010 Z. z. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a nie je uvedená celková výška úveru. Preto žalovaný bol povinný vrátiť žalobcovi iba istinu úveru a žaloba v časti úrokov je nedôvodná.

5. Listom zo dňa 29.11.2018 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Ako vyplýva z prehľadu splácania ku dňu 29.11.2018 žalovaný žalobcovi uhradil sumu 2 291,84 eura, pričom bol povinný zaplatiť iba sumu 1 264,56 eura (44 splátok po 28,74 eura). Pri výške splátky (vzhľadom na bezúročnosť úveru) súd vychádzal z poskytnutého úveru 3 104,00 eur, ktorý vydil počtom splátok 108 ($3\ 104,00 : 108 = 28,74$ eura). Preto ak mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.11.2018, žalovaný nebol v omeškaní so zaplatením splátky. Navyše žalobca síce doložil súdu opakované upozornenie zo dňa 26.09.2018 a výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.11.2018, avšak ďalej nijako nepreukázal, že uvedené upozornenie a výzvu žalovanému aj skutočne zasielal. Dôsledkom uvedeného je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.05.2019, č.k. 13Co/26/2019-89).

6. Za stavu, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a úver sa pokladá za bezúročný a bez poplatkov, žalobca môže od žalovaného požadovať iba splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku. Ku dňu vyhlásenia rozsudku bolo splatných 49 splátok, spolu vo výške 1 408,26 eura (pri výške splátky 28,74 eura súd vychádza z poskytnutého úveru 3 104,00 eur, ktorú vydil počtom splátok 108). Nakoľko žalovaný poukázal úhrady v celkovej výške 2 291,84 eura, pričom mal zaplatiť 1 408,26 eura súd žalobu v časti istiny zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému patrí náhrada trov konania. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu trovy konania nevyplyvajú, a preto súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3 200,00 eur, z ktorého žalobca časť finančných prostriedkov 96,00 eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Použitie poskytnutej časti žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalobcovi ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne, zrozumiteľne, vyznačený aj tabuľkou spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Žalobca poskytnutím úveru jednoznačne poskytol žalovanému plnenie, za ktoré mu prináleží protiplnenie v podobe zmluvných úrokov, v podobe jasne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutého poplatku. Odvolateľ trvá na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené: výška úveru, dátum 1. splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.09.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil názor, že zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Odvolateľ má za to, že súd mal vyzvať žalobcu kvalifikovaným spôsobom na odstránenie väd žaloby v zmysle § 129 ods. 1 CSP (mal žalobcu vyzvať na doplnenie doručení k predmetným výzvam). Tým, že súd napriek nedostatku žaloby vec prejednal a rozhodol je konanie postihnuté vadou, na ktoré odvolací súd ex offio musí prihliadať, a ktorá sa týka nedostatku podmienky konania. V súvislosti s povinnosťou súdu vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co262/2017, 1Co/184/2018, 1Co/43/2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Co/25/2018, 11Co/211/2018, uznesenie Krajského súdu v

Trnave, sp.zn. 11Co/57/2017, 10Co/6/2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 5Co/262/2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 10Co/74/2018 a uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 8Co/139/2018. Nakoniec poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/43/2018 zo dňa 31.01.2019, v ktorom sa uvádza, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, pokiaľ žalobu zamietol bez toho, aby vyzval žalobcu v zmysle ust. § 151 ods. 2 CSP, podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia v spojení s § 300 CSP. Ak súd listinné dôkazy predložené žalobcom posudzoval v neprospech žalobcu, mal žalobcovi poskytnúť priestor a umožniť, aby sa k otázke súdom posudzovanej a hodnotenej zmluvnej klauzuly v spore vyjadril. Žalobca má za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) a v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces).

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ust. § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

14. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

17. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy

konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmlúv alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spĺňa.

18. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 presne definuje aké náležitosti okrem všeobecných musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) a k) ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedením, resp. nesprávnym uvedením celkovej výšky úveru a RPMN sa takýto úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatku.

19. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu strany sporu uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný reálne čerpal sumu 3 104,00 eura, keďže žalovanému bol automaticky stiahnutý poplatok 96,00 eura, pričom v zmluve je uvedené, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3 200 eur. V zmluve si strany dohodli ročnú úrokovú sadzbu 15,9 %. RPMN bola stanovená vo výške 18,42 % a priemerná hodnota vo výške 16,16 %.

20. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je nepochybné, že poplatok za poskytnutie úveru bol v zmluve o úvere zo dňa 08.04.2015 uvedený vo výške 96,00 eur (č.l. 5 spisu). Žalobca si skompenzoval svoje náklady a tieto odpočítal od poskytnutého úveru.

21. Celková výška (čerpania) úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi vyplatené (pozri rozsudok Súdneho dvora C-377/14). Uvedené má potom vplyv na všetky relevantné údaje v zmluve - na RPMN, výšku splátky a iné. Z uvedeného dôvodu potom i ostatné náležitosti uvedené v zmluve nemôžu byť vypočítané správne, pretože žalobca ako dodávateľ vypočítal všetky ostatné relevantné údaje nie zo sumy reálne poskytnutej, t.j. 3 104,00 eur, ale zo sumy 3 200,00 eur. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 3 104,00 eur (žalovanému bol automaticky stiahnutý poplatok 96,00 eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 3 200,00 eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. .

22. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na vyslovenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nesprávneho uvedenia sumy skutočne poskytnutého úveru, už len uvedená skutočnosť stačí na konštatovanie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a preto nebolo potrebné zaoberať sa inými dôvodmi prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd prvej inštancie v konaní správne zaoberal otázkou či žalovaný sa nachádzal v omeškaní s platením reálne poskytnutého úveru, pričom správne vychádzal z výšky reálne poskytnutého úveru (3 104,00 eur), ktorý vydellil počtom splátok (108), a teda dospel k sume mesačných splátok vo výške 28,74 eura. Ku dňu vyhlásenia mimoriadne splatnosti bolo teda splatných 49 splátok, čo znamená, že k uvedenému dátumu mal žalovaný povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 408,26 eura (28,74 eura x 49 splátok). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie sumu 2 291,84 eura (č.l. 31 spisu).

24. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené správne konštatoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebolo platným právnym úkonom z dôvodu, že ku dňu 29.11.2018, kedy mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nebol žalovaný v omeškaní so zaplacením splátky. Navyiac žalobca síce v podanej žalobe doložil opakované upozornenie zo dňa 26.09.2018 a výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.11.2018, avšak ďalej žalobca nijako nepreukázal, že uvedené upozornenie a výzvu

žalovanému aj skutočne zasielal. Vzhľadom na uvedené teda možno v súlade so záverom súdu prvej inštancie konštatovať, že žalobca do dňa vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie mohol požadovať len splatné splátky istiny (49 splátok po 28,74 eura), a teda vychádzajúc z reálne poskytnutého úveru žalovaný bol ku dňu vyhlásenia rozsudku povinný zaplatiť žalobcovi 1 408,26 eura, čo vzhľadom na doposiaľ uhradenú sumu žalovaným (2 291,84 eura) aj splnené bolo. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nebol v omeškaní, a preto žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne.

25. K odvolacej námietke žalobcu, že súd ho mal vyzvať, aby preukázal, že upozornenie a výzvu žalovanému skutočne aj zasielal, teda mal žalobcu vyzvať na doplnenie doručeníek k predmetným výzvam postupom podľa § 129 ods. 1 CSP, odvolací súd konštatuje, že ust. § 129 CSP upravuje postup pri odstraňovaní väd podania. Žaloba žalobcu okrem všeobecných náležitostí podania podľa ust. § 127 CSP obsahovala aj osobitné náležitosti uvedené v ust. § 132 a nasl. CSP, a preto nebol daný dôvod vyžadujúci vyzývať žalobcu na odstránenie neexistujúcich väd podania.

26. Rovnako nebola možná ani aplikácia ust. § 157 CSP. Možnosť vyzvať stranu sporu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu prichádza do úvahy iba vtedy, ak ide o návrh týkajúci sa postupu a vedenia konania. Posúdenie bezúročnosti, bezpoplatkovosti zmluvy o úvere a posúdenie neplatnosti právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, sa postupu a vedenia konania netýka, nakoľko súvisí s otázkou právneho posúdenia vecí vyplývajúcou z príslušných hmotnoprávných predpisov. Pri podaní žaloby vo veci samej žalobca musí rátať i s možnosťou zamietnutia žaloby, čo nemožno považovať za prekvapivý výsledok vzhľadom na postavenie strán, ktorých záujmy na výsledku sporu spravidla nie sú totožné.

27. Ust. § 168 CSP predstavuje fakultatívny inštitút, a teda súd nie je povinný pred prvým pojednávaním nariadovať predbežné prejednanie sporu, ale má možnosť nariadiť priamo pojednávanie podľa § 177 CSP, čo sa aj v prejednávaní veci stalo. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.05.2019, na ktorom došlo aj k vyhláseniu rozsudku. Žalobca sa z účasti na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 25. 03. 2019. Žiadal, aby súd rozhodol z dôvodu hospodárnosti bez jeho účasti, nakoľko všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu (č.l. 53 spisu).

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).